22 Απριλίου 2011

Ο θρύλος του πελεκάνου και ο Χριστός

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

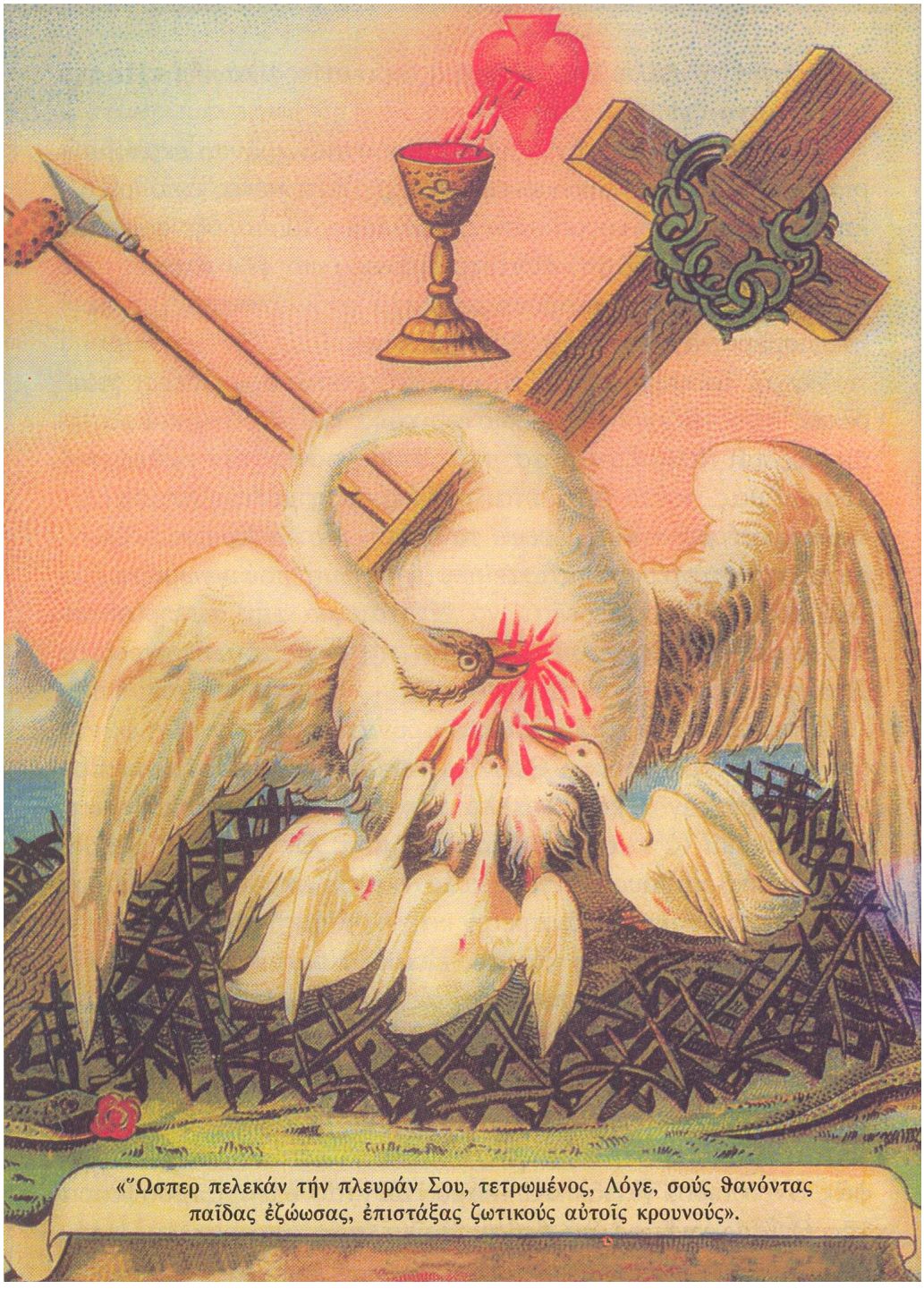

Μέσα στους άφθαστους υμνολογικούς θρήνους της Εκκλησίας μας, οι οποίοι συγκινούν κάθε καρδιά, ξεχωρίζει το αλληγορικόν εγκώμιον του Επιταφίου, το όποιον ψάλλει:

«Ὅσπερ πελεκάν την πλευράν Σου τετρωμένος, Λόγε, σούς θανόντας παίδας

εζώωσας, επιστάξας ζωτικούς αυτοίς κρουνούς».

Ο πελεκάν είναι από τα πλέον φιλόστοργα πτηνά. Κτίζει την φωλιά του σε υψηλούς βράχους και εκεί γεννά και εκκολάπτει τους νεοσσούς του. Τρέχει παντού για να εξοικονόμηση την τροφήν των. Αλλά ακριβώς την ώραν που απουσιάζει ο πελεκάν, πλησιάζουν οι διάφοροι όφεις οι οποίοι έχουν αφυπνισθή από την χειμερινήν νάρκην και σύρονται πειναλέοι μέχρι τις φωλεές των πελεκάνων και ροφούν το αίμα των μικρών... Επιστρέφων ο πελεκάν ευρίσκει αυτά εις απελπιστικήν κατάστασιν και σχεδόν ετοιμοθάνατα. Δι' αυτό, λέγεται, ότι με το ράμφος του σχίζει το στέρνον του και κύπτων επάνω από τα μικρά του αφήνει να στάξη το ζεστό του αίμα μέσα στα μισάνοικτα στόματα των μικρών του, τα όποια τότε ανασταίνονται. (περισσότερα...)